

Efter 35 år går min yrkestitel i graven!

Att vara tekniker och kvinna (även som processtekniker) har inte varit lätt. Jag tycker att kvinnor är superbra som tekniker och "könet" spelar ingen roll här. När det gäller att hitta buggar däremot så tror jag problemsökning kommer till oss naturligt.

Jag började planera för min yrkesändring redan 2019. Jag var vansinnigt trött på att bli ratad av arbetsgivare och hånad inom olika yrkeskategorier. En manlig icke-tekniker skulle få högre förtroende att lösa problem, än jag som kvinna. Det var något skumt över mig som skapade misstro, det kan ha varit den lätta doften av parfym och inte någon mustig Eau De Cologne.

Jag har rätt att göra mig lustig över emottagandet av kvinnor inom den tekniska sektorn, jag har stångats mot förutfattade meningar i 35 år! När något blir löst har jag nästan behandlats som ett litet barn, *"men guuuuue Stina, du löste det juuuue, vem hade kunnat trrro det?"*! Frustrerande 'nevertheless'.

Ett temabytte av min titel är inte heller en lätt sak fick jag erfara. Hela internet var infekterat av "mig" sedan 2010. Det blev att tvätta namnet och boosta den nya rollen. Namntvätt är inte lika med 'penningtvätt'.

Namntvätt på internet påminner om hur skådespelare har svårt att byta ut karaktär. Harry Potter förblir Harry Potter även om han dansar naken på Broadway. Alla undrar när trollstaven åker fram (gammalt skämt, I know)! När Daniel Radcliffe dyker upp i en ny produktion säger alla, "kolla det är Harry Potter" och "vem är Daniel Radcliffe?"

Ett tag var det så grötigt på internet i association till mitt namn att jag var på väg att byta det. Sen kom nästa problem,

en del av informationen tillhör ju en bakgrund jag vill behålla och som alla vet är det ingen enkel sak att få bort ens lite, så hur ska man kunna välja?

Jag förstår att många undrar om mina populära analyser kommer försvinna. Svaret är "nej!", men de kommer att flyttas över till appen OP1. Det som händer är att jag lämnar teknikeryrket, lämnar över Jeanne'Darcs fackla till någon annan och fokuserar på -mig!

Allt har sin plats och tid. OP1 tar över tidningsfunktionen jag startade runt 2004 och ligger kvar som informationsverktyg. Jag fokuserar på mina grafiska alster (beställningsjobb) och mitt författarskap (kan också bli beställningsjobb?).

–Det kommer nog även poppa upp en del nya appar längs vägen!

Till skillnad från processteknik och webbutveckling (kunskap som inte försvinner) saknar jag studier, skola och skolbetyg i både författarskap och konst. Jag har istället skapat min egen process, min egen framställning av grafiskt material och texter. Den här tekniska processen bakom är jag väldigt stolt över och känner mig bekväm med.

Det har varit 35 frustrerande år (yrkesmässigt) som jag nu är glad att få packa ihop och lämna. Bara tanken på att söka jobb som tekniker/ingenjör igen *men nedvärderande nog* bli erbjuden någon skogsmulletjänst med orange väst från Arbetsförmedlingen, det får min mage att vända sig ut-och-in!

Det dyker ju alltid upp förståsigpåare och människor som ska sörja andras beslut, *–men... aaaah, du som är så duktig?* Helt ärligt, att vara tekniker och kvinna har varit det sämsta karriärsvalet någonsin. Det har nog varit tidernas sämsta karriärsval, -ever!

Jag vill gärna påminna om skådespelaren igen. För mig har teknikeryrket inneburit hundratala biroller men aldrig någon

huvudroll. Dessutom har jag hunnit bli 52 år så 25-årig HR personal ser mig med rätta som mormor. Kommer bloggen försvinna från Xristine.com? -Absolut inte! Det här är ju min kommunikation som berättar för beställaren vem jag är.

Och kan inte du se det också? Jag har verkligen de sanna dragen av en ljusskygg artist med lite primadonnafasoner. Jag är kanske svår att jobba med, *"men guuuue vad det blier brrrra..!"*